

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J. nr. 2023-11353
Den 13. december 2023

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 119 (MOF alm. del) stillet 15. november 2023 efter ønske fra MF Kim Edberg Andersen (NB).

Spørgsmål nr. 119

”Kan ministeren bekræfte, at ministerens beslutning om ikke at ville udpege supplerende Natura 2000-områder ifm. det fælles kommunale kystbeskyttelsesprojekt Nordkystens Fremtid betyder, at der minimum skal anlægges 46 ha nye stenrev? Der findes ingen lignende sager med afgørelser om etablering af erstatningsnatur i denne størrelsesorden. Dette krav medfører en meget stor ekstraregning, som med afsæt i gældende jura og retspraksis kan ende hos ganske få grundejere. Kan ministeren videre bekræfte, at det konkret kan betyde ekstraregninger til de enkelte grundejere i 100.000 kroners klassen for erstatningsnatur – som vel at mærke lægges til anseelige udgifter til sandfodring, udbygning af hård kystsikring og vedligehold? Skrinlægges det fælleskommunale projekt vil de enkelte grundejere på den anden side blive pålagt krav om sandfodring, som kan sende dem ud i separate – og for en almindelig borger særdeles komplicerede - sager om fravigelse fra habitatdirektivet. Hvad vil ministeren gøre for at hjælpe grundejere med at sikre deres ejendomme i Natura 2000-områder?”

Svar

Kystbeskyttelsesprojektet Nordkystens Fremtid er et stort og komplekst projekt på tværs af tre kommuner, som skal beskytte den sjællandske nordkyst. Projektet er derfor vigtigt for mange grundejere, og det er mit håb, at kommunerne vil fortsætte med projektet, da det kystteknisk er det rigtige projekt og en fornuftig investering – og meget mere effektivt end individuelle løsninger langs kysten. Jeg har forståelse for de udfordringer, som omkostningerne til fysisk kompensation medfører. Udfordringerne med erosion langs kysten bliver dog ikke løst ved, at projektet stopper, og det bliver ikke billigere af, at den enkelte grundejer skal sikre sin egen grund, da betingelserne for at få en tilladelse er de samme som for det store fællesprojekt.

Projektet kan ikke gennemføres uden fravigelse af beskyttelseshensynene i habitatdirektivet. I fravigelsessager er fysisk kompensation, som etablering af nye stenrev i dette tilfælde, normal praksis, når det er muligt, hvilket det er her. Det er kommunerne, der er ansvarlige for, at kystbeskyttelsesprojekter lever op til gældende lovgivning, herunder i forhold til natur- og miljøhensyn.

Udgifter til kystbeskyttelsesprojekter, herunder omkostninger til afledte effekter, som eksempelvis kompenserende foranstaltninger, skal i udgangspunktet afholdes af kommunerne og grundejere, der betaler for kystbeskyttelsen i Danmark. Kommunerne har efter reglerne i kystbeskyttelsesloven mulighed for at fastsætte en bidragsfordeling til et kystbeskyttelsesprojekt, som grundejere, der opnår en direkte nytte og anden fordel, skal bidrage til. Miljøministeriet har ikke viden om, hvordan kommunerne har tænkt sig at udforme bidragsfordelingen i forhold til de kompenserende

foranstaltninger. Kystdirektoratet vurderer, at kystbeskyttelsesloven giver flere muligheder for at fordele udgifterne til kompenserende foranstaltninger imellem involverede kommuner og grundejere, så længe udgiften, der pålignes grundejere som led i en bidragsfordeling, er proportional og saglig i forhold til nytten ved projektet.

Der er fortsat dialog mellem Nordkystens Fremtid og Miljøministeriet. Miljøstyrelsen og Kystdirektoratet er fortsat tilgængelige i forhold til vejledning af deres respektive fagområder. Nordkystens Fremtid har indtil nu modtaget tilsagn om 68 mio. kr. fra statens kyst- og digepulje, og der er mulighed for at projektet kan søge om yderligere støtte (op til 50% af anlægsudgifterne).

Magnus Heunicke

/

Anne Elizabeth Kamstrup